

Dosarul nr. 2ra-1672/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. E. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Nicolae Gașper și de Societatea cu Răspundere Limitată „Benemploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Gașper împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Benemploy” cu privire la încasarea restanței salariale, compensației pentru reținerea plății salariului, compensației pentru pierderile cauzate de dinamica inflației, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2019, Nicolae Gașper, reprezentat de avocatul Veaceslav Domenco, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Benemploy” solicitând încasarea sumei de 67252 de lei cu titlu de restanțe salariale pentru perioada ianuarie 2017-decembrie 2018, a sumei de 68452,85 de lei cu titlu de compensație, conform art.330 alin.(2) Codul muncii, a sumei de 2448,82 de lei cu titlu de compensare a pierderilor cauzate de dinamica inflației, a sumei de 9824,76 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 100000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului individual de muncă din 01 ianuarie 2017, a fost angajat la SRL „Benemploy”, în funcția de șofer autocamion. Contractul a fost încheiat pentru o durată nedeterminată și i-a fost stabilit un salariu lunar în cuantum de 2100 lei.

Totodată, a menționat că, în pct. 4 din contract a fost stipulată data la care se efectuează remunerarea muncii, fiind data de 10 a fiecărei luni. Conform pct. 5 al aceluiași contract, angajatorul este obligat să plătească salariatului drepturile salariale și să-i asigure condiții corespunzătoare de muncă.

Reclamantul a afirmat că, pârâtul ignorând aceste clauze contractuale, chiar din momentul încheierii contractului individual de muncă, nu i-a achitat niciun salariu. De nenumărate ori s-a adresat verbal către pârât pentru achitarea salariului, însă fără succes. Din această cauză, împreună cu alți angajați, la 14 februarie 2018 și la 19 martie 2018 au depus cereri colective către Inspekția Teritorială de Muncă Orhei,

prin care au solicitat implicarea Inspecției Teritoriale de Muncă Orhei întru soluționarea problemei apărute. În urma examinării cererilor nominalizate, la 04 aprilie 2018, a fost întocmit un proces-verbal de control, prin care SRL „Beneploy” a fost obligată în termen de 15 zile, să lichideze încalcările depistate, inclusiv recalcularea și achitarea salariului.

Reclamantul a declarat că, angajatorul a ignorat cerințele Inspecției Teritoriale de Muncă, continuând să nu achite drepturile salariale. În procesul examinării cazului de către Inspecția Teritorială de Muncă Orhei, conducerea SRL „Beneploy” a împiedicat activitatea legitimă a colaboratorilor inspecției, fapt constatat prin hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, pentru ce administratorul SRL „Beneploy” a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 60 unități convenționale. Însă nici acest fapt nu a dus la achitarea salariului. Astfel, la data de 01 ianuarie 2019, SRL „Beneploy” a admis restanțe salariale în mărime de 67252 de lei.

Cu referire la prevederile art. 10 alin. (1) lit. h), 45, 142 alin. (1) din Codul muncii, reclamantul a considerat că răspunderea angajatorului privind achitarea salariului conform contractului individual de muncă apare în acord cu articolul 330 alin. (1) lit. e) Codul muncii. Conform Hotărârii Guvernului nr. 242 din 26 aprilie 2017, începând cu 1 mai 2017, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, în continuare - unități) se stabilește în mărime de 14,09 lei pe oră, sau 2380 de lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună. Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 396 din 25 aprilie 2018 stipulează că, începând cu 1 mai 2018, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, în continuare - unități) se stabilește în mărime de 15,44 lei pe oră, sau 2610 lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună. Drept urmare, a menționat că, indiferent de faptul că pct. 4 al contractului individual de muncă stabilește un salariu lunar în mărime de 2100 de lei, începând cu data de 01 mai 2017 salariu minim care-i putea fi achitat de către angajator era de 2380 de lei, iar începând cu data de 01 mai 2018 – 2610 de lei. Conform prevederilor pct. 1 lit. c) al Hotărârii Guvernului nr. 294 din 11 mai 2017 se stabilește că drept bază pentru diferențierea salariilor de funcție/salariilor tarifare în raport cu calificarea, gradul de pregătire profesională și de competență al salariatului, precum și cu gradul de răspundere pe care îl implică funcțiile/lucrările executate și complexitatea lor servește cuantumului minim garantat al salariului în sectorul real. Cuanturnurile minime ale salariilor de funcții/salariilor tarifare stabilite, ca urmare a diferențierii lor în baza criteriilor enumerate în alineatul precedent, vor fi următoarele: muncitori necalificați – 1,0; muncitori de calificare medie – 1,2; muncitori de calificare superioară – 1,4; specialiști – 1,5; personal de conducere – 2. În acest sens, funcția de șofer autocamion prezumă existența la salariat a unor deprinderi practice și cunoștințe speciale în domeniu și nicidecum nu poate fi pusă la un nivel cu o funcție, spre exemplu de muncitor auxiliar. Pentru aceste motive, a considerat că munca prestată, se atribuie la categoria muncitorilor de calificare medie. În atare situație, salariul minim garantat de stat, care urma să-i

fie achitat de angajator, era necesar a fi înmulțit cu coeficientul de multiplicitate 1,20. Astfel, începând cu 01 iunie 2017, salariul minim care urma a-i fi achitat în constituia 2856 de lei, iar începând cu data de 01 mai 2018 – 3132 de lei.

De asemenea, prin prisma prevederilor art. 330 alin. (2) Codul muncii, a pretins compensația în mărime de 68452,85 de lei pentru neachitarea la timp a salariului pentru lunile ianuarie 2017 – decembrie 2018. Cu referire la prevederile art. 145 Codul muncii, a solicitat compensarea pierderilor cauzate prin neachitarea la timp a salariului, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației, calculat pentru perioada ianuarie 2017 – noiembrie 2018 în mărime de 2448,82 de lei.

În contextul prevederilor art. 585, art. 619 Cod civil, reclamantul a pretins dobânda de întârziere pentru restanțele salariale în mărime de 9824,76 de lei.

Prim prisma art. 329 alin. (1) Codul muncii, reclamantul a susținut că nerespectarea de către angajator a clauzelor contractuale privind achitarea la timp a salariului a generat pentru reclamant o stare îndelungată și permanentă de stres, la aceasta adăugându-se și multiplele probleme familiare generate de lipsa surselor financiare la capul familiei. O atare pretenție este destul de dificil de demonstrat, chiar și imposibil de a aduce orice probă pentru suferințe, însă, la originea cauzei deduse judecării se află fapta ilicită a angajatorului, ce a dus la înaintarea prezentei acțiuni. În opinia sa, se atestă o legătură cauzală între fapta prejudiciabilă a pârâtului și prejudiciul suferit. Drept urmare, a considerat întemeiată pretenția de încasare a prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Gașper și s-a încasat din contul SRL „Benemploy” în folosul lui Nicolae Gașper suma de 67252 de lei cu titlu de restanțe salariale, suma de 68452,85 de lei cu titlu de compensație pentru reținerea plății salariului și suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; s-a încasat de la SRL „Benemploy” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4171,14 lei; în rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către SRL „Benemploy” și s-a casat hotărârea din 25 octombrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Nicolae Gașper împotriva SRL „Benemploy” cu privire la încasarea restanței salariale, a compensației pentru reținerea plății salariului, a compensației pentru pierderile cauzate de dinamica inflației, a dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată; pe cauza dată s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Nicolae Gașper și s-a încasat cu titlu de salariu din contul SRL „Benemploy” în beneficiul lui Nicolae Gașper salariul începând cu 01 ianuarie 2017 până la 29 decembrie 2017, cu deducerea tuturor impozitelor corespunzătoare; s-a încasat de la SRL „Benemploy” în beneficiul lui Nicolae Gașper compensația pentru reținerea plăților salariale în mărime de 2299,50 de lei și prejudiciul moral în sumă de 3000 de lei; în rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că neonorarea obligațiilor salariale de SRL „Benemploy” față de Gașper Nicolae se mai demonstrează și prin procesul-verbal de control seria IM nr. OR-2018-PV-42 din 04 aprilie 2018, întocmit de Inspectoratul de Stat al Muncii, unde este stipulat că, în cadrul controlului a fost emisă prescripția, prin care a fost obligată SRL „Benemploy” să recalculeze și să

achite lui Gașper Nicolae restanțele salariale, cu aplicarea coeficienților de multiplicare obligatorii, în corespundere cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 294 din 11 mai 2017, pct. 21, în termen de 15 zile.

La acest aspect, a notat că SRL „Benemploy” nu a prezentat probe, din care ar rezulta că procesul-verbal de control ar fi fost contestat sau anulat, or, argumentul apelantului, precum că ultimul ar fi contestat acest act, l-a apreciat ca fiind declarativ.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei a fost anexată copia hotărârii nr. 4j-120/2018 din 15 octombrie 2018, prin care administratorul SRL „Benemploy”, Tirifliuc Sergiu, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional (împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public sau funcționarului din cadrul organelor de ocrotire a normelor de drept ori organelor de control, în exercițiul funcțiunii (neadmiterea controlului, neprezentarea documentelor, neexecutarea altor cerințe legitime).

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, este indubitabilă obligația SRL „Benemploy” de a compensa lui Gașper Nicolae salariul pentru munca prestată în perioada 01.01.2017 – 29.12.2017, în condițiile în care, în perioada vizată, părțile s-au aflat în raporturi de muncă, iar dovada achitării plăților salariale nu a fost făcută.

La acest aspect, instanța de apel a respins argumentele apelantului SRL „Benemploy” precum că prin declarația persoanei asigurate pentru anul 2017 se confirmă faptul că pentru perioada 01.2017-12.2017, salariatul Gașper Nicolae a fost remunerat, dat fiind că acest înscris nu confirmă faptul că SRL „Benemploy” a transferat lui Gașper Nicolae plățile salariale pentru perioada de referință, mai mult ca atât SRL „Benemploy” nu a prezentat înscrisuri din care să se ateste faptul că ultimul că Gașper Nicolae a beneficiat efectiv de salariu.

Respectiv, SRL „Benemploy” urmează a fi obligat să-i achite lui Gașper Nicolae plățile salariale începând cu data de 01.01.2017-29.12.2017, iar reieșind din faptul că salariul lunar al ultimului a fost stabilit în cuantum de 2100 de lei, în total de la pârâțul SRL „Benemploy” urmează a fi încasată suma de 25200 de lei, cu deducerea tuturor impozitelor corespunzătoare.

Reieșind din faptul că la caz s-a constatat că neachitarea plăților salariale s-a datorat culpei angajatorului, instanța de apel a considerat ca fiind parțial întemeiate pretențiile reclamantului Gașper Nicolae cu privire la încasarea compensației pentru reținerea plății salariului, astfel în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii, SRL „Benemploy” urmează să achite lui Gașper Nicolae suma de 2299,50 de lei (2.100 lei x 0,3% x 365 zile) pentru perioada 01.01.2017 – 29.12.2017.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind încasarea a prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei, instanța de judecată a constatat că potrivit prevederilor art. 329 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

La caz, instanța de apel a reținut că prin neachitarea la timp a salariului lui Gașper Nicolae, ultimului i-a fost adusă atingere dreptului său constituțional la retribuirea muncii garantat de Republica Moldova. Violarea acestui drept,

indubitabil i-a cauzat un prejudiciu moral reclamantului. Respectiv, instanța de apel luând în calcul circumstanțele cauzei, a ajuns la concluzia că suma de 3000 de lei este suficientă pentru atenuarea suferințelor fizice sau psihice cauzate reclamantului prin acțiunile admise de SRL „Beneploy”. Din aceste motive, instanța de judecată va încasa din contul pârâtei în beneficiul lui Gașper Nicolae suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și va respinge în rest aceste pretenții ca neîntemeiate.

De asemenea, instanța de apel a relevat că, la caz, Gașper Nicolae nu a anexat la materialele cauzei probe pertinente ce ar reflecta calculul pierderilor cauzate de dinamica inflației, ori prin prisma pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr.535, este supusă indexării suma salariului calculat pentru luna respectivă, convenită angajatului spre achitare după reținerea impozitelor, cotelor de asigurare de stat obligatorii, primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și altor plăți obligatorii, iar responsabil pentru calcularea corectă a sumei de compensare a pierderii este conducătorul întreprinderii.

Cu referire la pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 9824,76 de lei, în conformitate cu prevederile art. 585 și 619 Cod civil, instanța a considerat-o ca fiind neîntemeiată, or, prevederile privind achitarea dobânzii de întârziere sunt aplicabile raporturilor juridice de drept civil, unde părțile sunt situate pe poziție de egalitate juridică, iar plata dobânzii ar rezulta din obligațiile pecuniare, la caz, însă, obligația de plată a salariului rezultă dintr-un raport de muncă stabilit între angajator și salariat, reglementat de Codul muncii și nicidecum nu rezultă dintr-un raport juridic de drept civil, care ar permite încasarea dobânzii de întârziere. Mai mult ca atât, modul de reparare a prejudiciului cauzat prin neachitarea la timp a salariului, este reglementat de art. 330 Codul muncii și nicidecum de normele Codului Civil.

La 19 octombrie 2020, prin intermediul poștei (f.d.179), Nicolae Gașper a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat administrarea eronată a probelor. Or, SRL „Beneploy” nu era în drept să anexeze copia ordinului de concediere, care este unul falsificat și este contestat în instanță, precum și a fost sesizată procuratura pe faptul falsificării. Astfel, instanța de apel nu doar a anexat acest ordin la materialele cauzei, dar chiar și-a bazat soluția pe acest ordin. Deși, a depus o cerere de respingere a anexării probelor și restituirea înscrisurilor, instanța de apel s-a pronunțat doar asupra cererii de anexare a probelor.

Recurentul a opinat că instanța de apel a admis erori ce a dus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, precum și dreptul la un recurs efectiv, conform art. 13 CEDO.

De asemenea, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a apreciat arbitrar probele, bazându-și concluzia pe probe inadmisibile, ceea ce a dus la soluționarea greșită a litigiului, iar erorile comise i-au încălcat drepturile sale.

La 23 octombrie 2020, SRL „Beneploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă

de Nicolae Gașper ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, precum și eronat a argumentat soluția privind încasarea restanțelor salariale. Instanța de apel greșit a apreciat ca fiind dovedit faptul neachitării salariului pentru perioada în care părțile s-au aflat în raporturi de muncă.

La fel, a considerat greșite concluziile privind încasarea compensației pentru reținerea plății salariului precum și încasarea prejudiciului moral. Or, instanța nu a analizat toate aspectele la stabilirea prejudiciului în mărime de 3000 de lei.

Copia recursului declarat de Nicolae Gașper a fost expediată în adresa intimatului, precum și avocatului acestui, conform scrisorii de însoțire datate cu 30 octombrie 2020 (f.d.185) și a fost recepționată de către avocatul Ghenadie Bajurean la 04 noiembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d.186).

Copia recursului declarat de SRL „Beneploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean, a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 30 octombrie 2020 (f.d.185) și a fost recepționată la 04 noiembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d.187).

Referințe la cererile de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 iulie 2020.

Nicolae Gașper a declarat recurs la 19 octombrie 2020, prin intermediul poștei (f.d.179), iar SRL „Beneploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean, a declarat recurs la 23 octombrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 10 august 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.169). Din textul recursului declarat de Nicolae Gașper se deduce recepționarea copiei deciziei instanței de apel la 22 august 2020. Date privind recepționarea copiei deciziei integrale de către SRL „Beneploy”, lipsesc. Astfel recursurile sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Nicolae Gașper și de SRL „Beneploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Nicolae Gașper și de SRL „Beneploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă argumente privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Nicolae Gașper și de SRL „Beneploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Nicolae Gașper și de Societatea cu Răspundere Limitată „Beneploy”, reprezentată de avocatul Ghenadie Bajurean, împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat